

Vraag nr. 61
van 14 oktober 1996
van de heer FREDDY FEYTONS

Watering De Herk – Huishoudelijk reglement

Door het bestuur van de watering De Herk werd via de algemene vergadering een wijziging van het huishoudelijk reglement goedgekeurd op 24 november 1992. De provincie Limburg maakte haar advies terzake over aan de minister op 13 januari 1993. Ook de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) zou reeds haar advies hebben uitgebracht. Nochtans werd deze wijziging nog steeds niet aan de minister ter goedkeuring voorgelegd.

Aangezien de minimumbelasting door de bevoegde minister in een omzendbrief werd vastgelegd op maximaal 50 % van de aanslag per hectare met een maximum van 200 frank, werd het reglement daaraan aangepast. Aangezien de kosten van de wateringen stijgen volgens de index, lijkt het evenwel niet logisch dat de inkomsten niet mogen stijgen volgens dezelfde index.

1. Heeft de minister ondertussen reeds een beslissing genomen inzake de wijziging van het huishoudelijk reglement van de watering De Herk ? Zo neen, wanneer neemt hij deze beslissing ?
2. Is het mogelijk om indexering toe te passen op de minimumbelasting ?

Antwoord

1. De door de watering De Herk voorgestelde wijziging van het huishoudelijk reglement kan niet worden aanvaard, daar de wet betreffende de wateringen een belasting op de gebouwen als dusdanig niet toelaat. Een differentiatie van belasting naar bebouwde of onbebouwde percelen is echter wel mogelijk. De bebouwde gronden moeten echter worden belast volgens het oppervlaktecriterium en de differentiatie moet afdoende gemotiveerd zijn.

Het voorstel van de watering De Herk dat eenvoudig een toeslag op bebouwde percelen tracht in te voeren, is niet volledig in overeenstemming met de boven uiteengezette regels.

Daarnaast wens ik te verwijzen naar een ander criterium dat betrekking heeft op de aanwending van het hemelwater afkomstig van bebouwde percelen.

Indien er namelijk voor bepaalde bebouwde percelen in voldoende mate regenwateropvang voorhanden is en indien dit water in het kader van rationeel watergebruik ook wordt aangevend, dan lijkt het mij niet wenselijk voor deze bebouwde percelen een toeslag op de wateringbelasting in te voeren. Op deze wijze kunnen de polders en wateringen inspelen op de acties uit het ontwerp-MINA 2-plan waar, in het kader van de maatregelen tegen verdroging, actie 58 (de wetgeving op de kwantitatieve waterhuishouding vernieuwen) deze vrijstelling bij waterrecuperatie voorstelt.

2. Het principe van een minimumbelasting, die in geen geval het maximaal toelaatbare bedrag dat overeenstemt met 50 % van de gewone belastingvoet per hectare mag overschrijden, werd ingevoerd op 28 januari 1988. Vermits een bedrag van 200 frank de polders en wateringen een redelijk inkomen garandeert, werd aangedrongen op het hanteren van dat bedrag als absoluut maximum. Ik stel vast dat verschillende polders en wateringen de hierboven genoemde maximumgrenzen niet eens benutten, zodat een mogelijke indexering daar zelfs niet ter sprake komt. Bovendien zal voor de andere polders en wateringen een indexering van het maximum van 200 frank enerzijds slechts geringe bijkomende inkomsten opleveren en anderzijds bijkomend administratief werk veroorzaken, zodat de wenselijkheid hiervan sterk in vraag kan worden gesteld.